

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

5.9.2011

B7-0474/2011

PROJEKT REZOLUCJI

w odpowiedzi na pytanie wymagające odpowiedzi ustnej B7-0418/2011

zgodnie z art. 115 ust. 5 Regulaminu

Kompleksowe podejście do antropogenicznej, wpływającej na klimat emisji gazów cieplarnianych innych niż CO₂

Richard Seeber, Theodoros Skylakakis

w imieniu Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie kompleksowego podejścia do antropogenicznej, wpływającej na klimat emisji gazów cieplarnianych innych niż CO₂

Parlament Europejski,

- uwzględniając Protokół z Kioto do Ramowej konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz Protokół montrealcki do Konwencji wiedeńskiej o ochronie warstwy ozonowej,
  - uwzględniając pakiet klimatyczno-energetyczny UE z grudnia 2008 r. oraz rozporządzenie (WE) nr 842/2006 w sprawie niektórych fluorowanych gazów,
  - uwzględniając następujące komunikaty Komisji: COM(2010)0265 przedstawiający analizę możliwości zwiększenia celu 20%-owej redukcji emisji gazów cieplarnianych i ocenę ryzyka ucieczki emisji, COM(2010)0086 w sprawie międzynarodowej polityki w zakresie przeciwdziałania zmianom klimatu po konferencji w Kopenhadze: natychmiastowe kroki, aby ożywić globalne działania w zakresie zmian klimatu, oraz COM(2011)0112 zawierający plan działania na rzecz przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.,
  - uwzględniając wcześniejsze rezolucje PE w sprawie zmian klimatu, w szczególności rezolucję z dnia 4 lutego 2009 r. zatytułowaną „2050: przyszłość zaczyna się dziś – zalecenia dla przyszłej zintegrowanej polityki ochrony klimatu UE”¹, rezolucję z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie wyników konferencji kopenhaskiej poświęconej zmianom klimatu (COP 15)² oraz rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie konferencji w Cancún poświęconej zmianom klimatu (COP 16)³,
  - uwzględniając pytanie ustne ... skierowane przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zgodnie z art. 115 Regulaminu oraz uwzględniając oświadczenia Rady i Komisji,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dowody naukowe jednoznacznie potwierdzają zmiany klimatu oraz ich skutki i aby sprostać temu światowemu wyzwaniu, należy podjąć szybkie, skoordynowane i ambitne działania na szczeblu europejskim i międzynarodowym;
- B. mając na uwadze, że po zawarciu porozumień w Cancún (COP 16) ogólny cel ograniczenia średniego rocznego wzrostu temperatury powierzchni ziemi w skali światowej do 2°C (tzw. cel 2°C) stał się celem międzynarodowym;
- C. mając na uwadze, że protokół z Kioto do UNFCCC obejmuje tylko część gazów

¹ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0042.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0019.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0442.

cieplarnianych odpowiedzialnych za globalne ocieplenie, tj. dwutlenek węgla (CO₂), metan (CH₄), podtlenek azotu (N₂O), fluorowęglowodory (HFC), perfluorowęglowodory (PFC) i sześćfluorek siarki (SF₆), podczas gdy niektóre inne halowęglowodory o znacznym potencjale wpływu na ocieplenie są objęte protokołem montrealским z uwagi na ich potencjał zubażania warstwy ozonu;

- D. mając na uwadze, że gazy cieplarniane różnią się między sobą pod względem wpływu na ocieplenie światowego systemu klimatycznego (wpływ ten wyraża się wskaźnikiem wymuszenia radiacyjnego w watach na metr kwadratowy) z uwagi na różne właściwości radiacyjne i różną długość cyklu życia w atmosferze; mając na uwadze, że z czwartego sprawozdania rocznego Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) wynika, że ten wpływ na ocieplenie wynosi 1,66 W/m² w przypadku CO₂, 0,48 W/m² w przypadku CH₄, 0,16 W/m² w przypadku N₂O i 0,35 W/m² w przypadku halowęglodorów;
- E. mając na uwadze, że gazy zanieczyszczające, takie jak tlenek węgla (CO), tlenki azotu (NO_x) i metan, oraz inne lotne związki organiczne powodują powstawanie ozonu w strefie 10-15 km nad ziemią (w troposferze); mając na uwadze, że z powodu znacznego wzrostu ilości metanu, CO, lotnych związków organicznych i NO_x od czasów przedindustrialnych ilość ozonu w troposferze wzrosła o około 30%, a jego wkład w globalne ocieplenie stanowi aż 20% zmian spowodowanych przez emisję CO₂ (0,36 W/m²),
- F. mając na uwadze, że czarny węgiel (czy też sadza), który jest aerozolem i należy do cząstek składników emitowanych w wyniku niepełnego spalania paliw kopalnych i biomasy, powoduje globalne ocieplenie na dwa sposoby: w atmosferze pochłania on promieniowanie słoneczne, co ogrzewa otaczające powietrze, podczas gdy jego osadzanie się w powietrzu może powodować ciemnienie śniegu i lodu oraz przyspieszać topnienie (0,10 W/m²),
- G. mając na uwadze, że nieosiągnięcie celu 2°C będzie miało ogromny wpływ na środowisko naturalne i spowoduje ogromne koszty gospodarcze, prowadząc między innymi do zwiększenia prawdopodobieństwa osiągnięcia punktów krytycznych, w których poziomy temperatury zaczną wymuszać uwalnianie CO₂ i CH₄ z pochłaniaczy takich jak lasy i wieczna zmarzlina oraz ograniczać zdolność pochłaniania przez naturę węgla w oceanach;
- H. mając na uwadze, że jak wynika ze sprawozdania zespołu ds. oceny naukowej za rok 2010 sporządzonego w ramach Programu Narodów Zjednoczonych Ochrony Środowiska/Światowej Organizacji Meteorologicznej (UNEP/WMO), protokół montrealский przyczynił się w znacznym stopniu do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na świecie; mając na uwadze, że szacuje się, iż w 2010 r. ograniczenie rocznych emisji substancji zubażających warstwę ozonową w ramach protokołu montrealskiego wyniosło około 10 gigaton rocznych emisji odpowiadających CO₂, których uniknięto, co stanowi poziom mniej więcej pięciokrotnie wyższy od celu ograniczenia emisji w skali roku w pierwszym okresie rozliczeniowym (2008-2012) w ramach protokołu z Kioto;
- I. mając na uwadze, że Komisja dokonuje obecnie przeglądu rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych;

1. zauważa, że europejska i międzynarodowa polityka klimatyczna skupia się przede wszystkim na długoterminowym ograniczeniu emisji CO₂, na przykład poprzez racjonalizację zużycia energii, energię ze źródeł odnawialnych i inne strategie niskoemisyjne;
2. wzywa do opracowania kompleksowej europejskiej polityki klimatycznej, która uwzględnia wszystkie źródła ocieplenia i wszystkie możliwości łagodzenia jego skutków; podkreśla, że poza analizą ograniczenia emisji CO₂ w polityce tej należy położyć nacisk na strategie, które mogą zapewnić najszybszą reakcję na zmiany klimatu;
3. zwraca uwagę, że dostępne są regulacyjne strategie szybkiego działania mające na celu zmniejszenie produkcji i zużycia HFC, ograniczenie emisji czarnego węgla i gazów prowadzących do powstawania ozonu w troposferze oraz że realizację tych strategii można rozpocząć w ciągu 2-3 lat, a w ciągu 5-10 lat wdrożyć je w znacznym stopniu, powodując pożądaną reakcję na zmiany klimatu w ciągu kilkudziesięciu lat lub nawet wcześniej, w szczególności w przypadku niektórych HFC dostępnych po cenie rynkowej zaledwie od 5 do 10 centów za tonę, podczas gdy obecnie cena węgla wynosi ponad 13 euro za tonę;
4. zauważa, że działania krajowe dotyczące gazów fluorowanych podjęte w ramach stosowania rozporządzenia w sprawie tych gazów zdecydowanie nie spełniły oczekiwań, a niepowodzenie w uporaniu się z tymi niedociągnięciami znacząco osłabi siłę negocjacyjną UE w UNFCCC;
5. apeluje do Komisji o przedstawienie propozycji przeglądu rozporządzeń w sprawie gazów fluorowanych oraz wniosków dotyczących szybkiego zmniejszenia produkcji i zużycia HFC, o szybsze wycofanie wodorochlorofluorowęglowodorów (HCFC) z różnych produktów i zastosowań, a także o odzyskiwanie i niszczenie szkodzących warstwie ozonowej stratosfery gazów cieplarnianych występujących w porzuconych produktach i w porzuconym sprzęcie;
6. z zadowoleniem przyjmuje wyrażone podczas COP-17 w Durbanie zobowiązanie Unii Europejskiej do poparcia działań dotyczących HFC w ramach protokołu montrealskiego jako doskonałego przykładu podejścia nierynkowego do ograniczania emisji gazów cieplarnianych;
7. zauważa, że podczas ostatniego posiedzenia stron protokołu montrealskiego Komisja – w roli negocjatora z ramienia UE – poparła zasadę, na której opierały się propozycje państw Ameryki Północnej oraz Federacji Państw Mikronezji, aby ograniczyć HFC oraz niszczyć HFC-23 będący produktem ubocznym; zauważa również, że na ostatniej konferencji stron UNFCCC w Cancún UE przedstawiła wniosek dotyczący decyzji, która zobowiązuje strony do kontynuowania wysiłków w celu osiągnięcia porozumienia w tej kwestii w ramach protokołu montrealskiego bez uszczerbku dla zakresu stosowania UNFCCC;
8. uwzględniając wykryte niedawno przypadki nadużyć dotyczących limitów emisji HFC-23 w ramach mechanizmu czystego rozwoju, apeluje do Komisji o zbadanie sposobów wsparcia ich natychmiastowego usunięcia na szczeblu międzynarodowym poprzez skuteczne wdrażanie postanowień protokołu montrealskiego, a nie poprzez elastyczne

mechanizmy przewidziane w ramach protokołu z Kioto;

9. apeluje o podjęcie natychmiastowych działań na rzecz ograniczenia emisji czarnego węgla, co stanowi sposób na szybkie powstrzymanie topnienia lodowców, przy czym priorytetowo należy traktować emisje mające wpływ na regiony o dużych opadach śniegu i dużej pokrywie lodowej, np. lodowce Arktyki, Grenlandii oraz Himalajów i Tybetu;
10. wzywa UE do promowania istniejących technologii, które radykalnie zmniejszają emisje czarnego węgla; wzywa również do wspierania i zachęcania do przyjęcia uregulowań zakazujących gospodarki żarowej w lasach, nasilając rygorystyczne i regularne testy emisji pochodzących z pojazdów, ograniczając spalanie biomasy i monitorując roczne emisje z elektrowni;
11. wzywa do rygorystycznego wdrażania w skali globalnej regulacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza i dostępnych technologii, przy których użyciu można ograniczyć emisje NO_x i CO, co spowodowałoby ograniczenie warstwy ozonu powstałego w troposferze w wyniku działalności człowieka i będącego istotnym gazem cieplarnianym;
12. stanowczo nalega, by Komisja Europejska powiadomiła Parlament Europejski o wszelkich działaniach podejmowanych w tym kierunku oraz by nadrobiła stracony czas, wprowadzając niezwłocznie te warianty polityki do procesu ustawodawczego;
13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.